

De schat in de akker 30 juli 2023.

Uitgenodigd zijn we in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest .

Welkom U allen op deze laatste zondag van Juli.

Verberg een schat in het bos, zet een speurtocht uit en vertel aan kinderen dat er een schat begraven ligt. Vol spanning en gehaast gaan ze op zoek. En het zijn niet alleen de kinderen, die gefascineerd worden door dit idee, er zijn ook genoeg volwassenen, die vol passie met hun metaaldetector het aardoppervlak aftasten om een schat op te graven. Gespannen wachten ze op een signaal dat afgaat, en dan begint de opwinding. Het vinden van een schat spreekt kennelijk tot de verbeelding .

Jezus spreekt in het evangelie ons ook graag toe in beelden, in gelijkenissen, om iets belangrijks duidelijk te maken. Twee weken geleden hoorde we de parabel over de zaaier die uitging om te zaaien, vorige week over het onkruid en de tarwe die samen opgroeien en over het mosterdzaadje en het gist. Vandaag horen we weer twee gelijkenissen in een serie van drie. De schat verborgen in de akker en de gevonden zeldzame parel door de koopman. Samen zeven gelijkenissen waarin Jezus ons wil duidelijk maken dat voor Hem het Rijk Gods, het Rijk der hemelen, zoals Matheus dat noemt, het kostbaarste is in Zijn en dus ook ons leven.

Wat is in ons leven het kostbaarste ? Wat is voor ons van echte waarde? Wat is zo wezenlijk dat we er alles voor over hebben om dat te vinden.

We willen daar straks verder over nadenken .

Maken we het eerst stil in ons zelf en zingen we daarna om vergeving voor ons tekortschieten...

Overweging

“Als je tegen grote mensen zegt: Ik heb een prachtig huis gezien van rode bakstenen, met geraniums voor de ramen en duiven op het dak’, dan kunnen ze zich dat huis niet voorstellen. Je moet zeggen : “ik heb een huis gezien van 4 ton, dan roepen ze : “wat mooi”. Zo zijn nu eenmaal grote mensen. Je moet ze het maar niet kwalijk nemen. Kinderen moeten veel geduld hebben met grote mensen. U herkent misschien deze tekst afkomstig uit het bekende boekje : “de kleine Prins van Antoine de Saint Exupery. Het bedrag van het huis heb ik hierbij aangepast aan de dag van vandaag.

De kleine Prins die van een andere planeet komt, ontdekt dat de mensen die hij ontmoet anders kijken naar, en praten over wat waardevol is, en daar verwondert hij zich over. Je manier van kijken en waarderen onthult aan jezelf en aan de anderen wat voor jou van waarde is. Wij zeggen wel eens : waar je schat is daar zal ook je hart zijn. U kent ook de bekende Bijbeltekst: “Verzamel voor jezelf geen schatten op aarde : mot en roest vreten ze weg en dieven breken in om ze te stelen. Verzamel schatten in de hemel daar vreten mot noch roest ze weg en breken geen dieven in om ze te stelen.”

Wat is van echte waarde in het leven? Wat doet er toe? Wat geeft mijn leven identiteit, of anders gezegd perspectief, voldoening en houvast ?

Jezus vergelijkt vandaag het vinden van het Rijk der hemelen met het toevallig vinden van een schat verborgen in de akker en met de blijchap van de koopman over de bijzondere parel. Beiden, zowel de vinder in de eerste gelijkenis van de opgegraven schat als de koper in de tweede gelijkenis van de fel gezochte parel, hebben er alles voor over en zetten in het leven als het ware alles op het spel om het meest belangrijkste in het leven - te verwerven.

Wat maakt ons leven zo de moeite waard dat we er alles voor over hebben om daarvoor te kiezen? Zijn onze keuze in het leven misschien toch nog teveel gericht op het meer eigen belang, of zijn we echt in staat het belang van de ander zwaarder te laten wegen? Leven we in dienst van de ander, of toch nog vooral in dienst van ons eigen ik? Gelden onze keuzes voor een meer eerlijke verdeling van de welvaart en meer barmhartigheid naar kwetsbare mensen alleen maar voor zover het niet ons eigen belang raakt? Jezus wil dat we ook kritisch naar onszelf kijken, hij wil dat we daarover steeds opnieuw tot nadenken worden gezet. Hij wil ons met z'n parabels prikkelen op zoek te blijven naar een leven in dienst van de schepping, in dienst van je medemens, en zo ook in dienst van God.

In dienst ook van God! We zongen in de introïtus zang; Vreugde voor hen die zoeken naar God, zoek de Heer en neem toe in kracht.

Maar kun je ook kiezen voor die goede weg zonder in God te geloven? Ja dat is ontegenzeggelijk zo. Gelukkig maar.

Ik denk dat heel veel mensen, vooral ook jonge mensen, met die intentie leven en zich inzetten. Maar blijven kiezen voor het goede, ook als het flink tegenzit vraagt, denk ik, ook om bij jezelf een kracht aan te boren, een bron te vinden van waaruit je keuze steeds weer gevoed kan worden. Die kracht, die bron kan genoemd worden met vele namen, en misschien wordt hij niet genoemd, maar alleen maar gevoeld.

Verborgen in de akker van het leven, ligt een schat, een kracht. Alsof Jezus ons hiermee ook wil zeggen, zoek God niet te ver. Vlak voor je ligt de schat, als het ware licht onder de aarde bedolven. Ga niet te ver zoeken wat je dichtbij kunt vinden. De Franse theoloog Pohier zei eens: 'Ik heb een hekel aan mensen die denken dat ze God in hun zak hebben, en alles al van hem weten. Maar ik heb ook een hekel

aan mensen die de grote leegte preken. We moeten proberen de mensen weer de smaak van God te geven. Maar wat is dat de smaak van God?

De mysticus Meester Eckehart dominicaan, die leefde van 1260 tot 1326 leert ons al dat we God niet te ver hoeven te zoeken en tegelijkertijd zegt hij ook dat God niet te vangen is in onze woorden en beelden. Volgens hem schuilt God diep in de ziel van ieder mens als een goddelijke vonk en wij mensen kunnen die goddelijke vonk in onszelf opdelven en zo een zekere eenheid met God ervaren. God opdelven betekent goede dingen doen vanuit het hart, onbaatzuchtig doen, niet uit zijn op eigen belang of succes. Zonder teveel waarom vragen. Wij mensen zijn eerder bedoeld als kanalen van de liefde van God ; we zijn Gods doorgeefluik. Echt, ten diepste mens worden we als we contact zoeken met die goddelijke vonk, met die goddelijke liefde in ons. Dan beseffen we hoe alles samenhangt en hoe wij in de liefde van God verbonden zijn, en gewild zijn. Daarvoor is nodig om je zelf zo af en toe leeg te maken, om vrij te worden van wat je leven allemaal bepaald, wat tussen jou en God in staat.

Als je dat lukt dan ligt de weg open naar jouw diepste wezen , de pek waar God woont. Moeilijke woorden van een diepzinnige maar vooral gelovige denker, het overwegen waard.

We moeten God niet te ver willen zoeken. In ons eigen hart, in ons eigen leven treffen we als het ware parels van mogelijkheden aan om goed te doen, om geluk te brengen . God nabij brengen zijn en zo Zijn rijk van gerechtigheid en vrede te helpen groeien. Daarin ligt de diepste zin van ons bestaan, ons houvast en uiteindelijke bestemming. .

Als wij mensen bedoeld zijn zoals Eckehart zegt ; als kanalen van de liefde van God, moeten we wellicht ook de schat vooral in onszelf willen zoeken. De schat, de parel is in ieder geval niet iets buiten ons om, de schat, de parel “de goddelijke vonk” is verborgen in elk mens,

in de akker van je eigen leven waarin jarenlang gewerkt wordt, die steeds bewerkt en omgeploegd wordt.

Iemand vond de schat. Die iemand dat kan dus iedereen zijn, ook jij en ik. Misschien zit jouw parel wel diep verborgen in je eigen bestaan, is hij wat zoekgeraakt of nog niet ontdekt, of jammer, nooit door een ander in jou aangeraakt, of aan het licht gebracht. Vandaag spreekt de gelijkenis ieder van ons aan op de mogelijkheid van die vondst in onszelf.

Het is daarom ook niet de bedoeling de schat uit de akker te verwijderen of te verkopen. Het zou niet eens kunnen. Na blijdschap van de ontdekking rest alleen de vraag hoe de schat te beheren, ermee om te gaan, deze vruchtbaar te maken voor onszelf, de ander en de wereld. Daar geeft de gelijkenis geen antwoord op, omdat ieder zijn of haar eigen antwoord mag geven. Bidden we vandaag met Salomo uit het verhaal van de eerste lezing voor een opmerkzame geest. Amen

.